

Kalvinisti učí jiný charakter Krista

Svědectví manželů, kteří odmítli kalvinismus.

Zdravím vás,

na vašem Facebooku jsem objevila pro mě a mého manžela zajímavou stránku: Koutek pro ex-kalvinisty, kde je několik zajímavých článků ohledně problematičnosti a odchodu od tohoto učení (které je dle nás ve většině denominací hlášáno jako pravé evangelium Krista Ježíše).

Dle naší osobní zkušenosti ta zmiňovaná problematičnost souvisela nejen s naší nevědomostí, ale ze stran kalvinistických sborů i s určitým utajováním a zamlčováním toho, co kalvinismus učí.

Můj manžel uvěřil daleko dříve než-li já. Jeho cesta křesťana se v jeho prvních krocích, a řekněme na jeho počátku, ubírala několika málo sbory, kde ne všechny se hlásily ke kalvinismu. A asi i jako skoro každý čerstvě obrácený a horlivý křesťan zabrousil i do určitých řekněme zákonických odvětví křesťanství. Nicméně Bůh byl milostiv a ukázal mu směr, který je z dnešního pohledu podle nás více zaměřen na Krista a jeho milost, než-li na stavění na zákonu.

Po mém obrácení jsme již jako veřejní vyznavači Pána na doporučení jednoho známého křesťana začali chodit do určitého společenství/sboru v Praze. Zpočátku, a ani vlastně v průběhu celého našeho přes 1-letého docházení do sboru, jsme neměli tušení o kalvinismu, ať již z kázání či z rozmluv ve společenství. Není to sice mnoho let zpátky, kdy jsme do sboru docházeli, ale v té době tento směr nebyl ještě v širší křesťanské společnosti dostatečně znám. Tedy možná, že je to jen náš pocit. Nicméně ve sboru se nám ze začátku líbilo. Byl brán velký důraz na biblické texty a jejich výkladová kázání. Tento sbor ve spolupráci i s jinými (již tehdy kalv. sbory) pořádal (a dodnes pořádá) každoroční biblické konference, kde se plně (a dle nás i v mnoha hodnotných výkladových kázáních) věnovali převážně dogmatům. Tyto sbory se hlásily a hlásí k pilířům kalvinismu, jakými jsou John Piper, John MacArthur, R.C. Sproul, James White, Paul Washer a mnoho jiných. Jejich texty se již tehdy překládaly, sdílely, psaly se nové knihy a vydávaly časopisy – zkrátka tento směr a jejich lidé začali expandovat.

I v dnešní době je veřejně bohužel převážně slyšet kalvinismus než-li “arminianismus” (abychom protiklad nějak nazvali). Každopádně v době našeho docházení či působení ve sboru jsme neměli sebemenší problém s tímto směrem, neboť jsme ho přijali — nebo lépe řečeno převzali jako jediný směr a učení Bible. Musím přiznat, že já jako křesťanské novorozeně, jsem tehdy netušila, co toto učení do důsledku vlastně znamená, co to vypovídá o Bohu, o evangeliu (jako dobré zprávě? pro koho ale...) a jaké to do budoucna otevírá mnohé další otázky. Tedy učení bylo přijato, ačkoliv na naší obhajobu nutno podotknout, že vedení či kazatelé nebyli v té době až tak průhlední jako nyní. A ano, věřili jsme kalvinistickému výkladu veršů J 15:6, J 6:44, Římanům 8:29 (nebo-li “zlatý řetěz” kalvinismu) a mnohým jiným výkladům. Ovšem nutno přiznat, že ona naše nevědomost a sborové nedořeknutí problémů a rozporů, co tento směr doprovází, byla možná počátkem toho, kdy se manžel pozastavil a ony rozpory a problémy domyslel. Pamatuji si, jak začal pochybovat o správnosti tohoto učení, načež jsem mu odpověděla, zda to není vlastně jedno? Že důsledek či výsledek je stejný, ať si již člověk myslí, že uvěřil v Krista sám či mu Bůh víru vnutil. Takovýto povrchní pohled tenkrát má duše měla. Navíc k potvrzení správnosti u mne přispělo i vnímání světa, kde jsem vnímala opravdu to, že člověk je z podstaty zlý a nemůže se změnit (což je 1. bod jejich známého pětibodového

TULIPu). Navíc vědomí toho, že ať jsem sdílela Krista sebelépe, nikdo neuvěřil, a s tím spojené moje následné výčitky, co jsem mohla říci lépe apod. A na tyto otázky v podstatě kalvinismus odpovědi měl.

Je v Bibli popisovaný Kristus (který zde žil a kázal království Boží, uzdravoval a nejvýše se obětoval za mě a nejenom za mě) opravdu tím Bohem, kterého kalvinismus prezentuje? Tedy dle kalvinismu nejenom tím Kristem, který vyvolí jedny k záchraně, ale vyvolí i druhé k záhubě?

Obrat nastal vlastně takovou menší obklikou, či v podstatě s dalším směrem, který s kalvinismem úzce souvisí: teonomie (složitěji nazváno rekonstrukcionismus). Je sice pravda, že ono slovo přišlo až z naší strany, nicméně ona kázání teonomii zkrátka vykazovala, a to čím dál častěji a intenzivněji. Ovšem tento teonomický důraz byl spíše zaměřením jednoho z kazatelů, než-li jako obecně přijatý či šířený. Na naší pozdější písemnou otázku, zda se ve sboru vyučuje teonomie, nám bylo řečeno, že nikoliv. Následně (a to už šlo o menší časový úsek) jsem si musela položit otázku, zda je v Bibli popisovaný Kristus (který zde žil a kázal království Boží, uzdravoval a nejvýše se obětoval za mě a nejenom za mě) opravdu tím Bohem, kterého kalvinismus prezentuje? Tedy dle kalvinismu nejenom tím Kristem, který vyvolí jedny k záchraně, ale vyvolí i druhé k záhubě? A co více, dává nařízení k víře, kterou ale může dát jen On sám? Je to opravdu Kristus? Nebo jen sebestředný malý kluk, který si hraje s vojáčky? I kdyby nastokrát se opakovaly verše, které by se zdály podporovat kalvinismus, jsou zároveň i skutky či chování Krista kalvinistické? Ovšem že v kontextu celé Bible spousta veršů přímo kalvinismu odporuje a protiřečí.

A tak tedy odpovědi na otázky, na které jsem se následně ptala kazatele, jsou pro mě i dnes jako přes kopírák: máme žasnout, že Bůh zachrání vůbec někoho.

PROČ UŽ NEJSEM KALVINISTA

sitviry.cz

NEPODMÍNĚNÉ VYVOLENÍ?

Po těchto zjištěních jsme se poměrně rychle rozhodli s tímto sborem rozloučit, neboť tento směr již nebyl kompatibilní s naším svědomím, přesvědčením, ani pochopením Písma. Reakci kazatele na naši rozluku snad ani nebudu psát, ale řeknu jen, že jeden z mnoha dalších a jiných společných rysů kalvinismu je odměřenost a určitá dávka chladu. Každopádně nyní si z toho dělám tak trochu legraci, neboť naše rozluka byla pro ně zřejmě jen potvrzením toho, že jsme asi nikdy křesťané nebyli, takže... žádný stres, neboť vše Bůh předurčil ☐

I tak jsme ale odešli pošramoceni na duši. V té době, po zkušenostech s kalv. sborem, jsme ještě doufali v to, že najdeme sbor, který se nehlásí ke tomuto směru. Mezitím jsme se přestěhovali z ruchu města na klidnější a zároveň na sbory velice řídký venkov. Po menším domácím zkoumání okolních sborů a jejich učení jsem byla velice zklamána zjištěním, že drtivá většina "reformovaných sborů" je kalvinistická (do té doby jsme se s tímto spojením obou pojmů nesetkali). A ano divila jsem se, že by celá reformace byla pod taktovkou kalvinismu? Po přečtení několika historických knih nutno přiznat, že tomu tak nebylo. To katolické, a právě překvapivě i protestantské rameno ničilo a zabíjelo, páliło a zbavovalo se oponentů, kteří se k jejich směru nehlásili. Oběťmi byli křtenci, anabaptisté aj. Tedy silou se udělal z jednoho směru mainstream, skoro jako dnes, i když dnes samozřejmě jinými zbraněmi.

Hledali jsme nejenom sbor, ale i různé materiály ohledně kalvinismu. Kdo se kalvinismem zabýval, jistě dojde k zjištění, že Kalvín nebyl prvním hlasatelem toho, co nyní známe jako kalvinismus. Byl to již sv. Augustin z Hippa. O celé historii tohoto směru až po dnes, by se dalo mluvit hodiny. Nastudovali a poslechli jsme si také i druhou stranu barikády. Našli jsme amerického kazatele Leightona Flowerse, který dříve dlouhá léta nejenom že kalvinismu věřil, ale byl i jejím kazatelem. On nám nejen potvrdil, ale prohloubil pohled, který jsme naším studiem Písma také již získali. Zároveň bych ráda zmínila Davea Hunta, který se v jeho pozdějších letech v tomto světě také snažil o osvětu. Po radosti, že jsou křesťané, kteří mají stejného Boha jako my, jsme měli další radost – podařilo se nám najít sbor, který se zdál být arminiánský. Na oficiálním webu žádný náznak kalvinismu. Ale opět jsme až za rok zjistili, že sbor se ke kalvinismu hlásí. Zdá se vám to divné? Po zkušenostech z pražského sboru jsme preventivně a proaktivně od začátku konfrontovali a detailně popisovali, proč kalvinismus odmítáme a nijak jsme se tím netajili – ba naopak. Z odpovědí se nám zdálo být jasné, že tam kalvinismus nevyučují a z toho jsme měli opravdu radost. Našli jsme si mezi nimi i pár skvělých přátel, a o to více byl pro nás jednoho dne šok slyšet klasické a naprosto typické kalvinistické kázání na Římanům 8:29 (které znělo opravdu jako přeložené od jednoho z předních amerických kazatelů). A to už byl vlastně konec nejenom našich nadějí, ale i hluboké zklamání a nepochopení, proč jsme nedostali odpovědi rovnou. K tomu ještě ve stejný den bylo ohlášeno nové odebírání pražského kalvinistického časopisu do místního sboru. Nutno přiznat, že ani větší denominace vám nezaručuje konzistentní a ucelený pohled na tuto problematiku. Buď z důvodu, že sami křesťané (se kterými se setkáváte a mluvíte) nevědí, co se u nich vyučuje (jelikož mlžení tam prostě zastoupeno je), nebo jednoduše nedokážou učení z vlastních řad pochopit (nemyšleno zle, ne každý se teologií zabývá, i když by to bylo vhodné). Bohužel ani vedení církve často nedává jednoznačně najevo, k jaké tradici se hlásí. Vše je zahaleno do sáhodlouhých bodů "čemu věříme", a kalvinismus je tam jen tak zasunut (snad aby nebylo jednoznačné, o co jde). Vážíme si toho, že zmiňovaný pražský sbor si po našem odchodu dal na web jednoznačný popis kalvinismu a přestal mlžit, a to se cení. Mrzí nás naše odchody, ale bohužel v těchto sborech prezentují zcela jiný charakter Boha a Krista. Ač nám někteří ze sborů uvízly v srdci, nemůžeme se společně s nimi radovat a zpívat Bohu, který má takovýto charakter.

Tomuto tématu se věnujeme cca 4 roky. A jelikož máme pocit, že v českém rybníčku (a nejenom v něm) je mainstream kalvinismus (který je silně protežován z USA), založili jsme web, kde se věnujeme nejenom tomuto tématu. Zde náš nejstarší článek: <https://horasion.cz/argumenty-proti-dvojite-predestinaci-a-kalvinismu/> . Za uplynulé cca 4

roky jsme diskutovali s několika kalvinisty nejenom na internetu, takže toto téma by bylo na mnohem delší psaní. Nicméně jaké ovoce z tohoto směru vychází, si každý musí zhodnotit sám. Kdybychom dostali 5 Kč pokaždé, kdy nám v diskuzi jakýkoliv kalvinista (ať z Čech či USA) napsal, že nechápeme kalvinismus, byli bychom milionáři ☐

Veřímě, že snad i tento náš dopis bude nápomocen k osvětě, a pochopení problematiky. Nechceme se dělit na My a Oni, ale Bohu-žel pro nás je to opravdu jiný Pán Bůh.

Pokoj a milost vám přejí manželé Pražákovi.

Další svědectví si můžete přečíst v rubrice Koutek pro ex-kalvinisty: